

Οι καιροί είναι κιβδηλοι, δεν υπάρχει ειλικρίνεια, αλλά σε κάθε βήμα της ζωής μας συναντάμε δολιοφθορά. Δεν πιστεύω σε τίποτα, δεν ελπίζω σε τίποτα. Ζούμε σ' έναν τρομαχτικό εφιάλτη...

Γιώργος Καραβασίλης

Γιώργος Καραβασίλης (1949-2004)

Γιώργος Καραβασίλης
Προθαλάμιο
Τρίπολις Αρκαδίας 1975

Φίλοι ας μπω στο πατρικό μου σπίτι

Με το πλακόστρωτο, τα κεραμίδια, τα μοςχάτα.

Του έρωτα η αναμονή είναι πλατιά μεγάλη

Πόσο πιο δω πόσο πιο κει απ? το όνειρο βρισκόμαστε

Χρέη αφανισμών που παραγράφονται και στο πλατύσκαλο

Απάνω σε πατημασιές σβησμένες ξεδιπλώνομαι

Κυλώ στου πόθου τη μήτρα.

Δωμάτια με διασταυρούμενα φυλλώματα

Φιλύρες άκοπες ακόμα κι απ' το θάνατο

Ήλιε, ήλιε που λάμπεις σε ορθάνοιχτα παράθυρα

Στην Τρίπολη κοιτάζω την Καστέλα

Διακόσα τόσα χρόνια που μου περιμένουν τη σπορά

Ταφές και γέννες λίγο πριν τον έρωτα

Φίλοι μιλώ με στόμα αξεδίψαστων νεκρών

Στους τάπητες και στα κεντήματα θα ντύσω την μορφή μου

Στην σκόνη σε παμπάλαιες χειρονομίες, σε πρόσωπα λησμονημένα

Η έξοδος της σάρκας μου προς την ελευθερία

Εδώ

Φίλοι, προδοτικοί μου φίλοι, μαρτυρήστε

Σ? ολόκληρη την οικουμένη

Πόσο πιο δω, πόσο πιο κει απ? το όνειρο βρισκόμαστε

Ο Ιερεμίας και η Νεκρούπολη

Κι αν μου φορτώσετε κατηγορίες φανταστικές

Κι αν βιάσετε το σώμα μου

Ακόμη

Κι ν αλλάξετε το δρόμο της ψυχής μου

Κι σας υπηρετώ πιστά

Και συνεργήσω

Σε πόλεμο, ειρήνη

Στο ναι, στο ίσως, στο όχι

Στην τρέλα, στην λεηλασία και στο σκοτωμό

Του Πάουντ, του Νιζίνσκι και του Μαγιακόφσκι

Τώρα που η κραυγή μου με το ρόγχο τους ενώνεται

Να ξέρετε

Κάποτε στους θεούς σας μπρος ασέλγησα

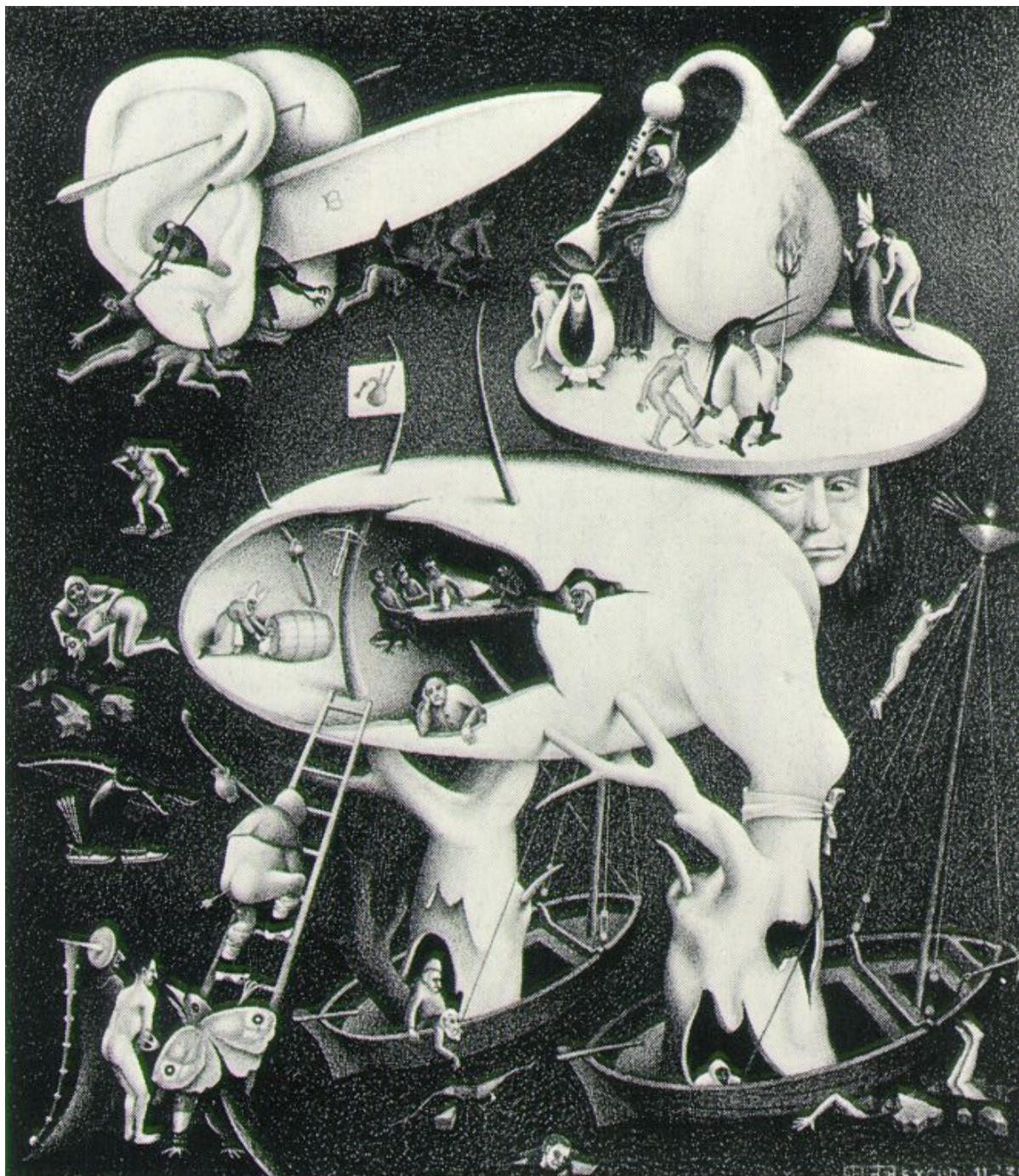
Σ? αγάλματα εικόνες και προφήτες

Κάποτε σας εμίσησα, σας έφτυσα, σας χτύπησα

Να γλείψω θέλησα το αίμα σας

Κάποτε έλιωσα στα δόντια μου

Του ήλιου αλεξικέραυνα τα γυάλινά σας μάτια.

[ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ](#)